

Arrest

nr. 264 399 van 26 november 2021
in de zaak RvV X / IV en X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 9 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1978.

De tweede verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2001.

De verzoekende partijen verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 31 december 2019. Op 2 januari 2020 melden verzoeksters zich aan. Op 7 januari 2020 dienen de verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 januari 2021 worden de verzoekende partijen afzonderlijk gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 27 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van elke verzoekende partij een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van de eerste verzoekende partij werd genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op 01/01/1978 geboren in het departement Cuscatlan. U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw autoriteiten. Uw ouders en uw twee halfzussen verblijven in San Salvador. U bent ongehuwd. U heeft twee kinderen uit een relatie met GMJR die thans in San Antonio Abad in San Salvador woont. Uw dochter GGPA werd geboren op (...) 2001 (O.V. xxx, CG xx/xxx) en uw zoon GGSR op (...) 2003. Beiden vergezelden u naar België. Toen uw dochter ongeveer twee jaar oud was sprong uw relatie met JR af. U heeft ook nog een andere dochter, GMKB, uit een eerdere relatie. Zij is 25 jaar oud en woont al 6 jaar met haar vriend in San Martin in San Salvador. U verdiende uw brood als verkoopster en opende ongeveer 8 jaar geleden een kledij- en speelgoedwinkeltje in Cojutepeque in Cuscatlan. U ging vaak op pad om uw spullen in verschillende dorpen te verkopen. Toen uw kinderen nog klein waren, ging u in Urbanizatie Habitat Confie, in de gemeente Ciudad Delgado (San Salvador) wonen. Jullie deelden er de woning met MMMG en haar zoon JA en dochter R. De woning was eigendom van M. die weduwe is van uw oom JAM. Uw zoon ging naar de school kanton Milinguo in de nabijheid van jullie huis en uw neef, die enkele jaren ouder was, volgde les aan het technisch industrieel instituut in het centrum van San Salvador. Uw dochter volgde les aan een privaat instituut in la Chulona dat zich eveneens in het centrum van San Salvador bevindt. In januari 2019 werden uw zoon en uw neef aangesproken door plaatselijke bendeleden van de 18 in Habitat Confie. De bendeleden vroegen hen om vrienden te worden en bij hen aan te sluiten. Vanaf begin mei 2019 ontvingen uw zoon en uw neef bedreigingen omdat zij weigerden aan te sluiten. Op 28/05/2019 vertrok u 's morgens zoals gewoonlijk met M. en haar zoon JA naar kanton Milinguo waar jullie de koopwaar aan een kraampje recht tegenover een school uitstalden. Uw zoon die jullie normaliter vergezelde was die dag ziek en bleef thuis. Toen jullie aankwamen aan het kraampje stonden twee bendeleden jullie op te wachten. Tijdens het uitpakken van de spullen, werd uw neef plots door twee mannen omhelsd en werd een schot gelost. M. begon te roepen waarop de bendeleden dreigden ook haar iets aan te doen. Hierna werd nog enkele keren door de bendeleden geschoten. Uw neef overleed ter plaatse aan zijn verwondingen. M. kreeg een kogel in haar voet en moest voor verzorging naar het ziekenhuis. U was in shock en liep onmiddellijk naar huis uit schrik dat de bende ook uw zoon iets zou aandoen. Bij thuiskomst verliet u onmiddellijk met uw zoon HC en gingen jullie per bus naar Chulona, waar uw dochter die dag op het instituut aan het studeren was. Vandaar reisden jullie samen naar het huis van uw moeder in Sierra Morena in Soyapango (San Salvador). Jullie keerden niet meer terug naar Habitat Confie. De daders van de schietpartij werden dezelfde dag door een politiepatrouille opgepakt. M. verliet na het incident haar woning en ging bij familieleden in het departement San Miguel wonen. Tijdens de rouwplechtigheid van uw neef op 29/05/2019, waarop u aanwezig was, werd M. door een onbekende jongeman bedreigd zeggende dat zij de daders niet mocht gaan identificeren. De eerste maanden na aankomst in Sierra Morena hield u uw zoon binnen. Uw dochter zette haar studies in la Chulona voort en verplaatste zich met de bus naar school. In juni 2019 begon u uw vertrek naar België te plannen. U en uw dochter vroegen midden juni 2019 een nieuwe identiteitskaart (DUI) met vermelding van jullie nieuw adres in Sierra Morena aan. Begin juli 2019 regelde u voor u en uw twee kinderen een paspoort en op 19/08/2019 liet u bij de notaris de vereiste toestemmingsverklaring voor het vertrek van uw minderjarige zoon naar België opstellen. In september 2019 bracht u uw zoon naar uw neef R. in Cojutepeque in Cuscatlan nadat hij in Sierra Morena door enkele kerels van de plaatselijke bende Mara Salvastrucha (MS) was vastgegrepen toen hij op weg was naar de winkel. De bendeleden vroegen hem zijn hemd uit te doen en wilden weten vanwaar hij afkomstig was. Zij sloegen hem en bevelen hem de wijk te verlaten. Tijdens zijn verblijf in Cuscatlan, waar hij verbleef tot eind november 2019, bleef uw zoon uit voorzorg binnen. Uw dochter kende in Sierra Morena problemen met een plaatselijk bendelid van de MS alias 'El Secco'. De eerste maanden na jullie aankomst maakte hij opmerkingen over haar uiterlijk als zij hem voorbij passeerde. Vanaf oktober 2019 werden haar problemen ernstiger. Hij hield haar constant in de gaten, bedreigde haar, wachtte haar op na schooltijd en betaste haar in het openbaar. Uw dochter besloot haar studies verder te zetten en studeerde medio november 2019 af.

Eind november 2019 kwam uw zoon op een ochtend plots naar huis. Hij had een paniekaanval en was, zonder u te verwittigen, uit Cuscatlan vertrokken. Enkele minuten na zijn thuiskomst kwamen bendeleden aankloppen. Toen u de deur opendeed, werd u geduwd en drongen twee bendeleden de woning binnen. Drie andere bendeleden bleven in het deuropening staan. Ze grepen uw zoon vast, sloegen en bedreigden hem met een wapen en zeiden dat hij van de rivaliserende bende was en reeds eerder was gewaarschuwd dat hij de wijk moest verlaten. Uw buurman hoorde het geroep en geschreeuw en kwam tussen om te bemiddelen. Hij overtuigde de bendeleden dat uw zoon nergens bij betrokken was en jullie een kans verdienden om uit de wijk te vertrekken, waarop een van de bendeleden zei dat jullie moesten maken dat jullie wegkwamen en bij terugkeer zouden vermoord worden. Hierop bent u halsoverkop met uw twee kinderen uit uw woning in Sierra Morena vertrokken en per bus naar de woning van uw ex-partner in San Antonio Abad gereisd. Jullie keerden niet meer terug naar Sierra Morena. Uit schrik voor represailles dienden jullie geen klacht in. U liet uw winkel in Cojutepeque over aan uw buurvrouw en verkocht al uw spullen. Tijdens uw verblijf bij uw ex-partner bleven uw kinderen binnenshuis. Op 11/12/2019 ging u naar een reisbureau, waar u drie vliegtuigticket naar België boekte. Uiteindelijk vertrok u op 30/12/2019 samen met uw twee kinderen vanuit San Salvador en reisde u per vliegtuig via Madrid (Spanje) naar België. Op 07/01/2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw zoon, een kopie van de overlijdensakte van uw neef JA, een kopie van de identiteitskaart van JA, enkele foto's van de rouwplechtigheid van JA, een kopie van de identiteitskaart van M, een foto van M. in haar ziekbed, verschillende persartikels en foto's i.v.m. het schietincident waarbij JA op 28/05/2019 het leven liet en de arrestatie van twee jonge bendeleden, een notariële toestemmingsverklaring voor het vertrek naar België van uw zoon (dd. 19/08/2019), de boekingsgegevens (dd.11/12/2019) van uw vlucht naar België, een betalingsbewijs (dd. 30/05/2019) voor de begraafplaats van JA, een document i.v.m. het overlijden van JA opgesteld door een forensisch arts van het instituut voor forensische geneeskunde en twee familiefoto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève noch dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zo stelde het CGVS vast dat de ernst en de geloofwaardigheid van de door u en uw dochter GGPA (O.V.xxx, CG xx/xxx) aangehaalde verklaringen ondermijnd wordt door verscheidene vaststellingen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming bracht u verschillende redenen naar voor waarom u uit El Salvador bent vertrokken en niet meer kan terugkeren.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Habitat Confie heeft verlaten nadat uw zoon SR en uw neef JAi problemen kregen met de plaatselijke bendeleden van de 18 die hen wilden rekruteren. Dit probleem resulteerde op 28/05/2019 uiteindelijk in een schietincident waarbij uw neef in uw aanwezigheid in de buurt van jullie woning door twee bendeleden zou zijn doodgeschoten en M. gewond zou zijn geraakt.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw problemen in Habitat Confie op verschillende punten bij het CGVS de wenkbrauwen doet fronsen.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de precieze omstandigheden van het incident op 28/05/2019 summier en weinig overtuigend overkomen en het CGVS twijfelt aan uw bewering van het schietincident getuige te zijn geweest.

Zo is het uitermate vreemd dat u vaag bleef toen u werd gevraagd waar het schietincident ten opzichte van jullie woning in Habitat Confie plaatsvond. Hoewel u verklaarde dat het misdrijf plaatsvond op enkele meters, meer bepaald 5 meter, van de school van Kanton Milingo slaagde u er niet in te verduidelijken hoe ver het incident ten opzichte van jullie woning plaatsvond (CGVS, p.9). Bovenstaande is opmerkelijk aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u 's morgens te voet vanuit uw woning was vertrokken en na het incident naar huis bent teruggelopen (CGVS, p.8-9; p.17).

Gevraagd verder naar informatie over de daders verklaarde u in eerste instantie dat u hen niet heeft gezien omdat u in shock verkeerde. U voegde eraan toe dat het nadien wel in de krant is verschenen en

dat zijn moeder (M) de daders wel heeft gezien maar er niet graag over spreekt (CGVS, p.9). Een andere keer zei u dat twee bendeleden uw neef en uw zoon stonden op te wachten op de plaats waar jullie jullie koopwaren zouden verkopen en verklaarde u de bendeleden nooit eerder te hebben gezien (CGVS, p.8; p.10-11).

Zelfs indien rekening wordt gehouden met uw bewering als zou u de gezichten van de daders niet hebben gezien, kan verwacht worden dat u een minimum aan informatie over de daders kan verschaffen, wat in casu hier niet het geval is (CGVS, p.9; p.17).

Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat uw zoon en uw neef sinds januari 2019 door plaatselijke bendeleden in de buurt van jullie woning werden lastiggevallen die hen wilden rekruteren (CGVS, p.8-9; p.21).

Dat iemand als u, die verklaarde jarenlang met uw neef en zijn moeder M. onder één dak te hebben geleefd en getuige was van de schietpartij door bendeleden die eerder ook haar zoon lastigvielen, geen informatie over de identiteit van de daders zou kunnen inwinnen is niet aannemelijk (CGVS, p.8-9). Bovendien blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde persartikels i.v.m. het schietincident dat de daders dezelfde dag door de politie werden aangehouden (CGVS, p.17). Een vertaling van enkele door u neergelegde persartikels werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Zelfs wanneer u te horen kreeg dat de bendeleden na uw vertrek uit Habitat Confie opnieuw naar jullie woning kwamen ondernam u geen pogingen om informatie over hen in te winnen (CGVS, p.21-22).

Bovenstaande getuigt van weinig interesse en doet zeer ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u weinig informatie kon geven over de situatie zoals deze zich na het schietincident heeft afgespeeld. Zo bleek u totaal niet op de hoogte van het politieel en gerechtelijk onderzoek na de arrestatie van de twee daders. U moest het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd of de daders nog steeds opgesloten zijn en kon niet antwoorden toen u werd gevraagd of M. door de politie of het Openbaar Ministerie ondervraagd werd (CGVS, p.18-19).

Uw verklaring voor uw gebrek aan informatie over de daders en het onderzoek als zou u na de rouwplechtigheid op 29/05/2019 weinig tot geen contact meer met M. hebben gehad omdat zij in een depressie belandde en contact vermeed, kan het CGVS slechts weinig overtuigen (CGVS, p.18-19). Immers, zoals hierboven reeds toegelicht, kan verondersteld worden dat u behalve via Maria nog andere opties had om hierover informatie in te winnen. Het gegeven dat u heeft nagelaten u hierover grondig te informeren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Aangaande uw relatie met M, dient aanvullend te worden aangestipt dat het uitermate merkwaardig is dat u zo weinig informatie kon verschaffen over haar dichte verwanten. U verklaarde dat zij na het incident door haar nicht die verpleegster is werd verzorgd, maar slaagde er niet in de naam van deze nicht te noemen (CGVS, p.10; p.18).

Ook de naam van haar zus bij wie M. na het incident in San Miguel ging wonen of de namen van haar andere zussen kende u niet (CGVS, p.18). Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw verklaring als zou M. geen goede band met haar familie hebben gehad en haar familie niet vaak op bezoek kwam, kan verondersteld worden dat u die verklaarde jarenlang met M. te hebben samengewoond en haar als uw moeder beschouwde, haar familieleden bij naam kent (CGVS, p.9;p.11; p.18). Dat M. sinds het incident sukkelde met een depressie en contact vermijdt betekent nog niet dat het voor u niet mogelijk is om via andere familieleden (bijvoorbeeld uw moeder waarmee u nog steeds contact heeft of haar dochter R) in El Salvador informatie over de situatie van M. te verzamelen (CGVS, p.18-20). Het CGVS stelt bovendien vast dat u sinds uw vertrek uit Habitat Confie wel nog contact met M. had. Zo nam u op 29/05/2019 deel aan de begrafenisplechtigheid en sprak u nadien nog enkele keren met M. via de telefoon (CGVS, p.11; p.19). Uw verklaring als zou u M. sinds juni 2019 niet meer kunnen bereiken is in het licht van bovenstaande vaststellingen weinig overtuigend (CGVS, p.19-20).

Het CGVS meent dat van iemand als u die haar land van herkomst is ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige interesse en belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van de situatie voor M, de identiteit en het onderzoek naar de daders temeer daar deze rechtstreeks verband houden met de problemen die uw zoon heeft gekend en waarvoor u een vrees bij terugkeer verklaart te moeten koesteren.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u naliet bewijsstukken neer te leggen waaruit blijkt dat u op het moment van het incident op 28/05/2019 met M. en JA onder één dak woonde.

Voor wat betreft de door u en uw dochter aangehaalde problemen in Sierra Morena, waar jullie van 28/05/2019 tot eind november 2019 zouden hebben gewoond, dient verder te worden opgemerkt dat het CGVS zich serieuze vragen stelt bij de ernst van de problemen die jullie aanhaalden en dit omwille van onderstaande vaststellingen.

Uit uw verklaringen en deze afgelegd door uw dochter blijkt dat de plaatselijke bendeleider alias 'El Secco' haar in juni 2019 begon lastig te vallen. De bendeleider wilde met haar een relatie en raakte door haar geobsedeerd. In de periode juni tot oktober 2019 bleef het bij liefdevolle uitspraken toen zij hem

passeerde. Later, in oktober 2019, begon hij haar op te wachten, volgde hij haar, probeerde hij haar op intieme plaatsen in het openbaar aan te raken en te kussen en dreigde hij ermee haar mee te nemen (CGVS, p.12-14 + CGVS dochter, p.16-23).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat uw gedrag en dat van uw dochter tijdens jullie verblijf in Sierra Morena moeilijk te rijmen valt met iemand die een vrees voor haar leven en dat van haar dochter verklaarde te hebben moeten koesteren. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u en uw dochter in de maanden voorafgaand aan uw vertrek uit Sierra Morena (eind november 2019) een vrij normaal leven hebben geleid. Zo zette uw dochter haar studies zondermeer verder. Uit haar verklaringen blijkt dat zij ondanks de door jullie aangehaalde problemen met de bendeleider dagelijks in Sierra Morena de bus is blijven nemen om zich tot aan het instituut in het centrum van San Salvador te verplaatsen. Sterker nog, zelfs toen de problemen in oktober 2019 ernstiger werden en zij bedreigingen begon te krijgen en op straat en op de bus te kampen kreeg met ongewilde handtastelijkheden wijzigde zij niets aan haar dagelijkse routine. Zij bleef zich met de bus van de wijk naar school verplaatsen en besloot haar schooljaar (november-december 2019) af te maken. Uit de verklaringen van uw dochter blijkt dat jullie geen speciale voorzorgsmaatregelen namen, door zich bijvoorbeeld op de bus te laten vergezellen, om aan de problemen met de bendeleider te ontsnappen (CGVS, dochter p.18).

Ook u, die zoals blijkt uit uw dochters verklaringen sinds juni 2019 op de hoogte was van de problemen van uw dochter, verplaatste u tijdens uw verblijf in Sierra Morena regelmatig voor uw werk met de bus naar verschillende dorpen (CGVS, p.7, CGVS dochter, p.23). U verklaarde in dit verband bijvoorbeeld in deze periode naar Cojutepeque te zijn gereisd en vertelde hierover dat u hiervoor een uur op de bus moest zitten (CGVS, p.7). Dat u ondanks de problemen met de bendeleider in Sierra Morena nog verschillende maanden met uw dochter op dezelfde plek bent blijven wonen en zoals hierboven toegelicht jullie leven voortzetten relativeert de ernst van de door jullie aangehaalde problemen in Sierra Morena en de angst waarin jullie verklaarden te hebben geleefd (CGVS, dochter, p.23). Bovendien dringt de vraag zich op waarom u uw zoon na één incident in Sierra Morena met bendeleden van de MS in september 2019 onmiddellijk uit de wijk wegstuurde, terwijl u voor de problemen waarmee uw dochter te kampen kreeg niets ondernam om haar veiligheid te garanderen (CGVS, p.3; p.15). Uw verklaring in dit verband als zou uw dochter hebben willen afstuderen is op z'n minst merkwaardig te noemen (CGVS, p.14).

Het is merkwaardig dat u in een situatie waarin het leven van u en uw dochter op het spel stond, niet sneller uit Sierra Morena bent vertrokken.

Uw verklaringen in dit verband al was u in die periode aan het uitkijken om te verhuizen naar een andere wijk om aan uw problemen met de bende MS te ontsnappen maar er uiteindelijk niet mee doorging omdat in de wijk die u op het oog had de bende MS er ook aanwezig was en u de eigenares van een woning in een andere buurt niet meer kon bereiken, kan het CGVS allerminst overtuigen (CGVS, p.14-15).

Er kan immers ernstig getwijfeld worden aan uw plannen zich binnen El Salvador te hebben willen hervestigen. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u reeds in juni 2019 uw vertrek naar België bent beginnen regelen. Niet alleen vroeg u begin juli 2019 paspoorten voor u en uw twee kinderen aan, tevens stelde u reeds in augustus 2019 met uw ex-partner een toestemmingsverklaring op voor het vertrek van uw zoon, die toen nog minderjarig was, naar België op. Indien geloof zou worden gehecht aan uw verklaring als zou u plannen hebben gehad om zich intern te hervestigen, wat in casu hier niet het geval is, stelt het CGVS zich bovendien de vraag waarom u niet eerder concrete stappen zette om Sierra Morena te verlaten of met uw dochter naar familieleden buiten de wijk bent vertrokken (CGVS, p.4).

Dat u ondanks alle problemen in Sierra Morena pas op 11/12/2019 uw vlucht naar België heeft geboekt relativeert in ernstige mate de door u voorgehouden vrees en doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ernst van de door uw en uw dochter aangehaalde problemen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaring voor uw laattijdig vertrek naar België, namelijk als zou dit een grote verandering inhouden, u uw spullen en uw zaak niet wilde achterlaten en schrik had voor hetgeen u tegemoet ging, moeilijk te rijmen valt met iemand die een vrees voor haar leven en dat van haar kinderen verklaarde te moeten koesteren (CGVS, p.5-6).

Indien jullie effectief, zoals jullie beweerden, voor jullie leven zouden hebben moeten vrezen zou men toch verwachten dat men zo snel mogelijk probeert te vertrekken en op z'n minst alle mogelijke pistes zou onderzoeken om de problemen waarmee jullie te kampen kregen en waarvoor jullie een vrees koesterden te ontlopen en zo snel mogelijk het land verlaten.

Uw houding en deze van uw dochter getuigt allerminst van het feit als zouden jullie een vrees voor jullie leven hebben moeten koesteren.

De geloofwaardigheid van jullie problemen in Sierra Morena komt verder in het gedrang door het volgende. Zo is het niet aannemelijk dat uw dochter die verklaarde verschillende maanden door de bendeleider uit de wijk te zijn lastiggevallen, behalve zijn alias of bijnaam en een fysieke beschrijving

geen verdere informatie over deze persoon kon verschaffen. Zo moest zij het antwoord schuldig blijven toen haar werd gevraagd waar hij woont en of hij gehuwd is en kinderen heeft (CGVS, dochter, p. 21). Voorts verklaarde zij niet op de hoogte te zijn of één van haar vriendinnen met desbetreffende persoon problemen heeft gekend (CGVS, dochter, p.22).

Dat u en uw dochter over desbetreffende bendeleider niet meer informatie bezitten en via uw moeder die, zoals blijkt uit uw verklaringen nog af en toe in Sierra Morena verblijft en met wie jullie nog contact hebben, geen informatie inwinnen is uitermate merkwaardig. Zelfs indien wordt rekening gehouden met de verklaring van uw dochter als zou zij schrik hebben gehad om de bendeleider vragen te stellen kan verondersteld worden dat het voor jullie niet onmogelijk is om over de persoon waarvoor jullie een vrees koesteren informatie in te winnen (CGVS, p.13, CGVS dochter, p.22).

Immers zoals blijkt uit de beschikbare informatie hebben bendes in El Salvador een aanzienlijke aanhang en impact omwille van hun greep op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen en oefenen ze daar een doorgedreven sociale controle uit (COI Focus "Situation Sécuritaire" van 12 oktober 2020, p. 11, 27-28 (beschikbaar op). Rekening houdend met bovenstaande kan verwacht worden dat u hierover informatie zou kunnen inwinnen.

De verklaring van uw dochter, namelijk dat zij zich niet informeerde of de bendeleider na jullie vertrek uit de wijk naar haar op zoek kwam getuigt nogmaals van weinig interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie vrees bij terugkeer (CGVS, dochter, p. 21).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen en deze afgelegd door uw dochter komt verder op de helling te staan door het gegeven dat noch u, noch uw dochter het incident waarbij bendeleiden van de MS jullie woning binnendrongen in Sierra Morena en uw broer hebben geslagen en bedreigd precies in tijd konden situeren. Dit is opvallend aangezien op de dag van het voorval jullie de woning halsoverkop zouden hebben verlaten en naar uw ex-partner in San Antonio Abad zijn vertrokken. U sprak van eind november 2019, uw dochter situeerde jullie vertrek naar haar vader begin december 2019 (CGVS, p. 15-17, CGVS dochter, p.4-5).

Opmerkelijk in dit verband is dat uw dochter zich bovendien tegensprekt over de periode waarin haar broer (uw zoon) in Cuscatlan verbleef en het moment waarop hij naar Sierra Morena terugkeerde. De ene keer verklaarde zij dat hij in augustus- september en oktober 2019 in Cuscatlan verbleef en voegde zij eraan toe dat hij er drie maanden heeft verbleven (CGVS, dochter, p.6). Op de vraag van het CGVS waar hij dan verbleef van oktober tot jullie vertrek naar San Antonio Abad, antwoordde zij dat hij terugkeerde naar de woning van zijn oma (CGVS, dochter, p.7). Nogmaals gevraagd om verduidelijking haalde uw dochter aan zich de datum van de terugkeer van haar broer naar Sierra Morena niet meer te kunnen herinneren, maar zei ze dat jullie dezelfde dag van zijn terugkeer naar Sierra Morena naar uw ex-partner in San Antonio Abad zijn vertrokken (CGVS, dochter, p.7). Op een ander moment verklaarde uw dochter dat uw zoon in oktober 2019 wanhopig was en hij in eind november is teruggekomen uit Cuscatlan om later tijdens het persoonlijk onderhoud te stellen dat hij in augustus-september en oktober in Cuscatlan verbleven heeft en er begin november 2019 is vertrokken (CGVS, dochter, p.7-8). Het gegeven dat jullie zich niet meer precies kunnen herinneren wanneer het incident dat aanleiding gaf voor jullie vertrek uit Sierra Morena en zich kort voor uw vertrek heeft afgespeeld en de vaststelling dat uw dochter hierover verwarrende en discrepante verklaringen aflegt zet de geloofwaardigheid verder op de helling.

Tevens merkt het CGVS op dat u en uw dochter andere verklaringen afleggen over het vertrek van uw zoon naar Cuscatlan. Uw dochter haalde in dit verband aan dat het incident in Sierra Morena zich in augustus 2019 afspeelde en u hem dezelfde dag naar uw neef in Cojutepeque bracht (CGVS, dochter p.13). U situeerde het vertrek van uw zoon naar Cojutepeque dan weer pas in september 2019 (CGVS, p.15). Opmerkelijk verder is dat u verklaarde uw zoon enkele keren te hebben opgezocht tijdens zijn verblijf in Cuscatlan (CGVS, p.16), terwijl uw dochter in strijd hiermee beweerde dat geen van jullie beiden uw zoon heeft opgezocht uit schrik dat zijn schuilplaats bij zijn neef zou worden ontdekt (CGVS, dochter, p.21).

Voorts stelt het CGVS zich vragen over de door u en uw dochter geschetste gang van zaken tijdens het laatste incident voorafgaand aan jullie vertrek uit Sierra Morena. Ten eerste is het merkwaardig dat noch u, noch uw dochter concrete informatie konden verschaffen over de identiteit van de bendeleiden die eind november 2019 naar jullie woning kwamen. Uw dochter zei niet te weten of het om dezelfde bendeleiden ging die uw zoon eerder in Sierra Morena hadden bedreigd (CGVS, dochter, p.12). U verklaarde in dit verband de bendeleiden nooit eerder te hebben gezien en voegde eraan toe dat u hen enkel voorbijkwam, maar hen niet zag (CGVS, p.15). Bovenstaande verklaring is vreemd daar u later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u de bendeleider bijvoorbeeld wel op de hoeken van de straat in de wijk zag staan (CGVS, p.13).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat niets u en uw dochter belette om zich via uw moeder of via andere kanalen over de plaatselijke bendeleiden met wie jullie problemen kenden en waarvoor jullie een vrees verklaarden te moeten koesteren informatie te verzamelen.

De vaststelling verder als zou uw dochter zich op geen enkel moment geïnformeerd hebben of bendeleden na jullie vertrek uit Sierra Morena nog naar jullie op zoek kwamen, getuigt opnieuw van weinig interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde vrees (CGVS, dochter, p.16).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de

voorbijge jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico

loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming dient te worden geweigerd.

Het door u neergelegde paspoort en identiteitskaart, het paspoort van uw minderjarige zoon, de toestemmingsverklaring voor het vertrek van uw zoon naar België en de reservatie van uw vliegtuigtickets hebben betrekking op uw nationaliteit, identiteit, reisweg en de nationaliteit en identiteit van uw zoon. Dit zijn gegevens die in casu niet betwist worden, doch die geen verband houden met de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees.

Uit de overlijdensakte van uw neef, foto's genomen tijdens de rouwplechtigheid, een betalingsbewijs voor zijn begraafplaats, een medisch stuk van de forensisch arts i.v.m. met de vaststelling van de dood van uw neef, persartikels over het schietincident kan, een foto van M. in het ziekenhuis, de identiteitskaart van uw neef en van M. en familiefoto's tonen aan dat een familielid (in dit geval uw neef) op 28/05/2019 door bendeleden werd doodgeschoten, M. tijdens het incident gewond raakte en jullie familie zijn maar hieruit kan evenmin, omwille van redenen zoals hierboven toegelicht, een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico in uw hoofde of dat van uw kinderen worden afgeleid.

Ten aanzien van de opmerkingen van uw advocaat die op 24/01/2021 aan het CGVS werden overgemaakt en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Immers betreffen deze slechts een correctie van de naam van de steeg waar uw ex-partner woonachtig is en wijziging van het familielid (zus i.p.v. nicht) waar u na het incident van 28/05/2019 bent ingetrokken. Echter, deze opmerkingen blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen te omvatten (zie supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van de tweede verzoekende partij werd genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent op (...) 2001 geboren in San Salvador. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw

autoriteiten. Uw ouders gingen uit elkaar toen u ongeveer twee jaar oud was. U werd grootgebracht door uw moeder GMIE (O.V. nummer xxx, CG xx/xxx). U woonde met uw moeder, uw broer SR (°(...)2003) en uw halfzus GMKB (°(...)1996) in de wijk Habitad Confie in Ciudad Delgado (departement San Salvador). Jullie woonden er onder één dak met MMMG, een aangetrouwde tante van uw moeder en haar kinderen JA en R. Uw halfzus trok enkele jaren geleden het huis uit en ging samenwonen met haar vriend. U liep school aan het technisch instituut La Chulona in het centrum van San Salvador en verplaatste u dagelijks met de bus naar school. Uw broer en JA, de neef van uw moeder, kregen in Habitad Confie begin 2019 problemen met de plaatselijke bende 18. De bendeleden wilden dat zij zich aansloten, wat zij weigerden. Op 28/05/2019 werd JA op straat in de nabijheid van jullie woning door bendeleden doodgeschoten. Dezelfde dag verliet u met uw moeder en uw broer HC en trokken jullie in bij jullie grootmoeder in Sierra Morena in Soyapango (San Salvador). Na jullie verhuis naar Sierra Morina bleef u uw studies aan het instituut verderzetten en verplaatste u zich met de bus. In juni 2019 begon de plaatselijke leider van de MS (Mara Salvatrucha) in Sierra Morena, alias 'El Secco', u lastig te vallen. Toen u na schooltijd naar de wijk terugkeerde en hem passeerde vroeg hij naar uw naam en riep hij u toe hoe mooi hij u vond. Omdat hij u in het begin alleen lieve dingen toeriep, besteedde u er geen aandacht aan. In augustus 2019 stuurde uw moeder uw broer naar een neef in Cuscatlan nadat hij door plaatselijke bendeleden was lastiggevallen die hem hadden geslagen en hadden opgeroepen om Sierra Morena te verlaten omdat zij hem verdachten lid te zijn van de rivaliserende bende. Vanaf oktober 2019 werden uw problemen met de bendeleider groter. Hij werd lastig omdat hij vond dat u hem geen aandacht schonk. Hij begon meer aan te dringen, sprak dreigende taal, volgde u, wachtte u aan de schoolpoort op en keerde terug met u op de bus. Hij kwam ook naar jullie huis en stelde u dan aan de deur de vraag waarom u niet buiten was gekomen. Hij probeerde u ook te kussen en raakte u op straat en op de bus op intieme plaatsen aan. Uit schrik liet u hem begaan. Begin december 2019 studeerde u af en behaalde u uw bachelorsdiploma. Eind november 2019 drongen bendeleden jullie woning binnen toen ze merkten dat uw broer naar Sierra Morena was teruggekeerd. Uw broer werd geslagen en bedreigd met een wapen. Na tussenkomst van een buurman kregen jullie de kans om de wijk te verlaten. Samen met uw moeder en uw broer vertrokken jullie naar de woning van uw vader in San Antonio Abad in San Salvador, waar jullie bleven tot aan jullie vertrek uit El Salvador. Uiteindelijk vertrok u op 30/12/2019 samen met uw moeder en uw broer per vliegtuig uit San Salvador en kwamen jullie via Madrid (Spanje) naar Brussel. Op 07/01/2020 meldde u zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken en diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort en uw identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u een gemeenschappelijk vluchtrelaas deelt met uw moeder GMIG (O.V. nummer xxx, CG xx/xxx) en u en uw moeder eensluidende verklaringen afleggen over de redenen die jullie ertoe gebracht zouden hebben El Salvador op 30/12/2019 te verlaten.

Bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde het CGVS haar zowel de status van vluchteling als de status van subsidiaire bescherming te weigeren omdat zij geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade aannemelijk kon maken. Gezien u zich op dezelfde elementen beroept, kan voor u dezelfde beslissing genomen worden.

De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de samenhang

De eerste verzoekende partij is de moeder van de tweede verzoekende partij. Zij beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven.

De bestreden beslissingen verwijzen grotendeels naar dezelfde motieven. Daarenboven wordt in de verschillende bestreden beslissingen ook naar de onderlinge verklaringen van de verzoeksters verwezen. De verzoekschriften tegen de bestreden beslissingen zijn gelijklopend. Zij bevatten dezelfde middelen en dezelfde uiteenzetting die in wezen een bespreking en weerlegging inhouden van de motieven van de bestreden beslissingen.

Gelet op deze feitelijke omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoeksters de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

3.2. Verzoeksters stellen dat in de bestreden beslissingen geen enkel dergelijk argument wordt aangehaald om te stellen dat hun vluchtrelaas onwaar zou zijn, *“enkel dat het voor de verwerende partij ‘onwaarschijnlijk’ lijkt.”* Volgens verzoeksters bekijkt de verwerende partij het dossier te simplistisch en met Westerse ogen. Ook beschouwt de verwerende partij haar subjectief aanvoelen als een sluitend argument om het relaas in twijfel te trekken. De eerste verzoekende partij geeft aan dat ze getuige was van de moord op haar neef, dat ze in constante angst voor bendeleden leefde en dat ze vreesde voor de veiligheid van haar kinderen. Volgens verzoeksters focust de verwerende partij zich op irrelevante zaken, zoals op welke afstand van hun huis de neef vermoord werd, en aldus de essentie uit het oog verliest. Verzoeksters citeren uit de notities van het persoonlijk onderhoud van de eerste verzoekende partij om daarna te concluderen wat eerste verzoekster nog meer had kunnen vertellen. Eerste verzoekster beklemtoont dat ze na de moordpartij op haar neef in shock verkeerde en niet meer voortdurend naar de bendeleden heeft gekeken. Bovendien werden haar tijdens het persoonlijk onderhoud bijzonder weinig vragen over de daders gesteld. Ze benadrukt dat enkel een vraag naar de identiteit van de daders gesteld werd, maar niet over hun over uiterlijke kenmerken. Verzoeksters benadrukken dat eerste verzoekster inderdaad hun identiteit niet kent, want ze hebben dit niet gezegd, maar dat indien de verwerende partij een minimum aan informatie van eerste verzoekster verwachtte, dan had zij dit moeten vragen. Ze vervolgen dat eerste verzoekster niet meer informatie had kunnen inzamelen over de identiteit van de daders, want ze kan het zich niet permitteren om detective te spelen zonder haar eigen gezin in gevaar te brengen. Ze wijzen er ook op dat de politie M. ondervraagd heeft, maar dat de eerste verzoekende partij niet bekend is met de verdere stand van zaken want M. is verhuisd. Door de dood van haar kind, is M. in een zware depressie beland. Hierdoor kon ze niet bij M. langsgaan om informatie los te krijgen over de gerechtelijke stand van zaken.

In een volgend onderdeel van hun middel herhalen verzoeksters dat M. voor het schietincident slechts weinig contact had met haar familieleden. Het is pas na het schietincident en dankzij een nicht die in het ziekenhuis werkte dat M. opnieuw contact gezocht heeft met haar familieleden. Gezien M. zelf niet veel contact had met haar familie en er ook nooit over praatte, hoeft het niet te verbazen dat zij niet veel informatie kunnen geven over haar familieleden.

Voorts stellen verzoeksters dat de vrees van de eerste verzoekende partij dat haar zoon door bendes benaderd worden niet hypothetisch is, gezien hetgeen haar neef is overkomen en de verschillende pogingen die werden ondernomen om hem te rekruteren. Hij past bovendien perfect in het profiel van de jonge mannen die door de bendes gevisieerd worden. Om dit te staven citeren verzoeksters onder meer naar het Country Policy and Information Note van januari 2021.

In een volgend onderdeel stellen verzoeksters dat de handtastelijkheden die de tweede verzoekende partij gekend heeft, ernstig waren, dat zij bang was telkens ze gevolgd werd door een bendelid of als het bendelid haar stond op te wachten. Ze stellen dat ze niet de luxe hadden om te kunnen vluchten of vertrekken uit hun wijk en land. Ze geven aan dat het niet hun bedoeling was om ergens anders het geluk te zoeken. Ze hebben de realiteit in El Salvador ondergaan, maar de problemen stapelden zich op. De incidenten dienen niet los van mekaar gezien te worden.

Voorts stelt de tweede verzoekende partij dat ze uit angst geen vragen durfde te stellen aan het bendelid. Zij toonde geen interesse in hem om hem niet aan te moedigen. Verzoeksters stellen ook dat de tweede verzoekende partij geïnteresseerd werd omdat ze geen interesse in hem toonde. Ook stellen verzoeksters dat zij de bendeleden niet kenden, en dat ze dit weldegelijk hebben verklaard tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeksters stellen vervolgens minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Ze geven aan niet te begrijpen hoe verwerende partij na haar motivering over de situatie in El Salvador kan stellen dat zij kunnen terugkeren naar El Salvador zonder gevaar voor hun leven. Ze menen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 ontspoord is. Het land wordt gerund door bendes en wordt gezien als één van de gevaarlijkste landen ter wereld. Ze citeren vervolgens een artikel uit The Guardian (<https://www.theguardian.com/world/2019/nov/22/el-salvador-a-nation-held-hostage-a-photo-essay>) en Foreign Policy (<https://foreignpolicy.com/2019/11/30/el-salvador-gang-violence-msl-3-nation-held-hostagephotography/>) van november 2019. Ook geven ze aan dat met de coronacrisis de situatie helemaal dreigt te ontsporen. Ze betogen dat de verwerende partij niet kan volharden dat ze kunnen terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven leiden. Ze zullen geconfronteerd worden met de bendes die er werkzaam zijn en hen afpersen, zij zullen niet aan werk of medische zorg geraken en bijgevolg geen menswaardig leven te kunnen leiden

Ze stellen dat de verwerende partij bijzonder onzorgvuldig tewerk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft en dat dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken dan ook op kennelijke wijze het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel schenden. Ze vragen de Raad de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en hen de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissingen ingevolge artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen.

3.3. Verzoeksters voegen aan hun verzoekschriften de bestreden beslissingen, de attesten juridische bijstand en Country Policy and Information Note: El Salvador: Fear and gangs van januari 2021 van de UK Home Office toe

4. De aanvullende nota

4.1. De verwerende partij maakt op 27 september 2021 een aanvullende nota in elk dossier over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021;
- COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

7.1. Ten eerste halen verzoeksters aan dat ze uit Habitat Confie, gelegen in de gemeente Ciudad Delgado (San Salvador), gevlucht zijn omdat de neef van de eerste verzoekende partij in eerste verzoeksters aanwezigheid door bendeleden vermoord werd. Hierna zijn ze naar Sierra Morena verhuisd, maar toen de zoon van de eerste verzoekende partij in september 2019 door enkele kerels van de plaatselijk bende Mara Salvastrucha (MS) vastgegrepen werd heeft de eerste verzoekende partij hem naar haar neef in Cojutepeque in Cuscatlan gebracht. Na hun aankomst in Sierra Morena werd de tweede verzoekende partij benaderd door een bendelid genaamd 'El Secco' van de plaatselijke afdeling van MS. Vanaf oktober 2019 werden de problemen van de tweede verzoekende partij met El Secco ernstiger.

Voor de samenvatting van hun vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeksters.

7.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR guidelines). De getuigenissen opgenomen in de brief van 31 mei 2021 liggen in dezelfde lijn.

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor de verzoekende partijen om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor de verzoekende partijen om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten hun individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeksters dienen in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoeksters om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken.

7.3. Ter staving van het verzoek om internationale bescherming brengen verzoeksters volgende documenten bij: hun paspoorten, hun identiteitskaarten, het paspoort van de zoon van eerste verzoekster, een kopie van de overlijdensakte van haar neef J.A., een kopie van de identiteitskaart van J.A., enkele foto's van de rouwplechtigheid van J.A., een kopie van de identiteitskaart van M., een foto van M. in haar ziekbed, verschillende persartikels en foto's i.v.m. het schietincident waarbij J. A. op 28/05/2019 het leven liet en de arrestatie van twee jonge bendeleden, een notariële toestemmingsverklaring voor het vertrek naar België van haar zoon (van 19 augustus 2019), de boekingsgegevens (van 11 december 2019) van haar vlucht naar België, een betalingsbewijs (van 30 mei 2019) voor de begraafplaats van J.A., een document in verband met het overlijden van J.A. opgesteld door een forensisch arts van het instituut voor forensische geneeskunde en twee familiefoto's neer.

De paspoorten, de identiteitskaarten, de notariële toestemmingsverklaring en de boekingsgegevens van hun vlucht hebben betrekking op identiteitsgegevens en de reisweg, gegevens die *in casu* niet betwist worden.

De kopie van de overlijdensakte van J.A., de kopie van de identiteitskaart van J.A., enkele foto's van de rouwplechtigheid van J.A., verschillende persartikels en foto's in verband met het schietincident waarbij J. A. op 28 mei 2019 het leven liet en de arrestatie van twee jonge bendeleden, een betalingsbewijs (van 30 mei 2019) voor de begraafplaats van J.A., een document in verband met het overlijden van J.A. opgesteld door een forensisch arts van het instituut voor forensische geneeskunde staven het gegeven dat de genaamde J.A. op 28 mei 2019 werd neergeschoten en aan deze schotwonden overleden is. De persartikels geven aan dat J.A. werd neergeschoten aan het kraampje waar hij voedsel, speelgoed en andere artikelen verkocht. Deze artikelen geven ook aan dat hij samen met zijn moeder werkte, en dat zijn moeder bij deze schietpartij ook gewond geraakt is. In de persartikels wordt echter geen melding gemaakt van een derde persoon die in het kraampje werkte of die getuige van de schietpartij was. De eerste verzoekende partij wordt evenmin vermeld. De kopie van de identiteitskaart van M. en de kopie van de identiteitskaart van J.A. geven aan dat ze samen in Habitat Confie woonden. De foto van M. toont aan dat zij gehospitaliseerd werd. Het geheel van deze documenten laten enkel toe vast te stellen dat J.A. neergeschoten en gedood werd door twee personen, dat hierbij ook de moeder van J.A. gewond geraakt is, dat op het eerste gezicht lijkt dat deze personen slachtoffer zijn van bende gerelateerd geweld en dat de politie een onderzoek gevoerd heeft. Echter deze documenten laten niet toe te besluiten dat de verzoekende partijen met deze personen samenwoonden, dat de eerste verzoekende partij samen met M. en J.A. werkte en getuige was van de schietpartij. De identiteitskaart van verzoeksters die uitgegeven werd op 12 juni 2019 vermeld een ander adres. Verzoeksters brengen geen documenten ter staving van hun verblijf en activiteiten in Habitat Confie. De twee foto's die bijgebracht worden, laten ook niet toe oordelen dat verzoeksters met M. en J.A. samenwoonden of dat ze mekaar familieleden zijn.

De Raad besluit dat de verzoekende partijen een inspanning hebben geleverd om hun verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeksters voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid

van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

7.4. Zoals hierna zal blijken, blijven verzoeksters in gebreke om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

7.4.1. Hun eerste vluchtmotieven situeren verzoeksters in Habitat Confie. Eerste verzoekster verklaart dat haar zoon en haar neef daar problemen hebben gekregen met bendeleden van Bende 18 die hen wilden rekruteren. Uiteindelijk werd haar neef op 28 mei 2019 door twee bendeleden doodgeschoten en zijn moeder geraakte hierbij gewond. De eerste verzoekende partij zou van dit schietincident getuige geweest zijn. Ook zou ze het grootste deel van haar leven in dezelfde woning als M. en haar kinderen in Habitat Confie hebben gewoond.

Vooreerst liggen er geen documenten voor die aantonen dat M. de echtgenote is van de oom van eerste verzoekster en dat J.A. haar neef is, en dat ze aldus familieleden van mekaar zijn zoals verzoekende partijen verklaren. Uit de verklaringen die eerste verzoekster gedaan heeft bij het invullen van de vragenlijst heeft ze aangegeven dat haar moeder de zus is van de echtgenoot van M. en aldus is zij verwant met de vader van J.A. (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 8, 'vragenlijst', vraag 3.5). Voorts verklaart de eerste verzoekende partij dat zij en haar kinderen sinds dat haar kinderen klein waren bij M. woonden (notities persoonlijk onderhoud [NPO] eerste verzoekster, p.9) en dat haar neef J.A. en haar zoon goed bevriend zijn. Ook was M. een soort van moeder voor eerste verzoekster (NPO eerste verzoekster, p.11). In die omstandigheden kan inderdaad redelijkerwijze verwacht worden dat de eerste verzoekende partij meer informatie zou kunnen verschaffen over de dichte verwanten van M. waarnaar tijdens het persoonlijk onderhoud gepolst worden. De verzoekende partij beperkt zich echter tot algemene en vage antwoorden (NPO eerste verzoekster, p.10 en p.18). De eerste verzoekende partij kan niet de naam geven van de nicht die haar in het ziekenhuis verzorgd heeft, of van de zus bij wie M. heden verblijft of de namen van haar andere zussen. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelt verzoekster enerzijds als antwoord op de vraag met wie zij, haar dochter, haar zoon en haar neef J.A. woonde in het huis, dat *"zijn moeder, dus mama van [A.] en zijn zus"* eveneens daar woonden (NPO eerste verzoekster, p.8). Eerste verzoekster geeft dan ook de naam van de zus van J.A. op (NPO eerste verzoekster, p.9). Anderzijds verklaart eerste verzoekster in het persoonlijk onderhoud dat M. geen andere kinderen had dan J.A. (NPO eerste verzoekster, p. 18). Dit zijn bijzonder tegenstrijdige verklaringen, en kunnen geenszins het gevolg zijn van de voorgehouden slechte relatie tussen M. en haar familieleden.

Eerste verzoekster verklaart dat zij samen met M. spullen dichtbij een school verkochten en dat haar neef J.A. en haar zoon hen 's morgens hielpen om de spullen klaar te zetten. Zoals hoger reeds aangegeven wordt in de krantenartikelen geen melding gemaakt van verzoekster of van haar zoon. Het is inderdaad zo dat M. over een kraampje beschikte nabij een school, maar in de krantenartikelen wordt enkel aangegeven dat zij en haar zoon samen in het kraampje werkten. Vandaar dat de protection officer vragen diende te stellen over het schietincident van 28 mei 2019 waarvan eerste verzoekster stelt dat ze getuige was. Vooreerst kan eerste verzoekster geenszins aangeven hoe ver deze schietpartij van hun woning plaatsgevonden heeft (NPO eerste verzoekster, p.9). Nochtans verklaart eerste verzoekster dat ze 's morgens te voet vanuit haar woning was vertrokken en na het schietincident naar huis was gelopen (NPO verzoekster, p.8-9 en p.17). Ook blijkt uit haar verklaringen dat ze al eerder daar een kraampje hebben gehad (NPO eerste verzoekster, p.8). Bijgevolg zijn er geen redenen voorhanden waarom verzoekster niet preciezer kan aangeven hoe ver het kraampje van haar woning was. Voorts legt eerste verzoekster onsamenhangende verklaringen af over de daders van de schietpartij. Enerzijds stelt eerste verzoeker dat ze hen niet gezien heeft omdat ze in shock verkeerde. Eerste verzoekster geeft wel aan dat M., de moeder van J.A. hen gezien heeft, maar er niet graag over spreekt (NPO eerste verzoekster, p.9). Echter, stelt eerste verzoekster tijdens haar vrije relaas dat twee personen haar neef en zoon stonden op te wachten, dat het vaker gebeurd was dat haar zoon en neef met hen spraken en dat haar neef door twee mannen werd omarmd die hem hebben neergeschoten (NPO, eerste verzoekster, p.8). Hieruit blijkt dat zij de personen wel gezien heeft, in tegenstelling tot haar latere verklaring dat ze de daders niet gezien heeft. Verder tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalt verzoekster dat *"ze [de daders] er stil te wachten waar we onze spullen moesten verkopen."* (NPO eerste verzoekster, p.11). Hierna stelt eerste verzoekster dat ze de twee daders nooit eerder gezien heeft, wat wederom in strijd is met hetgeen ze tijdens het vrije relaas verklaard heeft (NPO eerste verzoekster, p.11). Gelet op de wisselende verklaringen van de eerste verzoekster over de daders, kan

het gegeven dat protection officer geen beschrijving van de daders gevraagd heeft niet tot de nietigheid van de bestreden beslissing leiden.

Daarenboven verklaart eerste verzoekster dat haar zoon en haar neef sinds januari 2019 door plaatselijke bendeleden in de buurt van hun woning werden benaderd daar ze hen wilden rekruteren (NPO eerste verzoekster, p. 8-9 en p.21). Echter blijkt uit de verklaringen van eerste verzoekster geenszins dat ze deze benaderingen ernstig genomen hebben, of enige voorzorgsmaatregelen genomen hebben. Gelet op de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat zij die weigeren om tot een bende toe te treden wanneer hen dat gevraagd wordt en ook ouders die zich verzetten tegen een rekrutering van hun kinderen, zeer kwetsbaar zijn voor (extreme) represailles via indirecte dan wel directe bedreigingen (COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 19, 24), is het allerminst aannemelijk dat eerste verzoekster dacht dat er niets van aan was, dat het gewoon dreigementen waren (NPO eerste verzoekster, p.21). Dit knelt des te meer omdat eerste verzoekster voorhoudt sinds de kinderjaren van haar kinderen in hetzelfde huis te hebben gewoond in Habitat Confie en aldus zeer vertrouwd was met de wijk en de daar geldende regels.

Uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat zij niet op de hoogte is van het politieel en gerechtelijk onderzoek na de arrestatie van de twee daders. Eerste verzoekster weet niet of ze nog opgesloten zijn. Evenmin weet verzoekster of M. door de politie of het Openbaar Ministerie ondervraagd werd (NPO eerste verzoekster, p.18-19). Verder heeft verzoekster geen poging ondernomen om informatie in te winnen over de daders. In dit verband dient te worden aangestipt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs wordt verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren hoe zijn persoonlijke problemen evolueren teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van zijn actuele vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Het nalaten zich op een gedegen wijze te informeren over het verder verloop van de situatie – en dit ondanks het feit dat uit de krantenartikelen blijkt dat de daders de dag zelf aangehouden werden en eerste verzoekster zelf aangaf de volgende dag naar de wake geweest te zijn en uit het geheel van haar verklaringen blijkt dat ze nog contact heeft gehad met M. – wijst op een grove desinteresse en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Dit knelt des te meer omdat eerste verzoekster voorhoudt dat haar neef doodgeschoten werd door deze personen, dat M. die zoals een moeder was ernstig gewond geraakt is en haar zoon gedurende vijf maanden door leden van dezelfde bende benaderd werd. De loutere opmerking dat M. niet wenst hiervoor te praten daar ze getraumatiseerd is, kan haar onwetendheid en haar nalatigheid zich te informeren niet vergoelijken. De eerste verzoekende partij toont immers geenszins aan waarom ze tijdens de wake op 29 mei 2019, toen de daders reeds aangehouden waren, geen verdere informatie kon bekomen noch toont zij aan waarom zij niet de mogelijkheid zou hebben via andere kanalen hierover informatie te verschaffen, zoals de nicht die in het ziekenhuis tewerkgesteld is of de zus bij wie M. woont. Er wordt geenszins verwacht dat eerste verzoekster een eigen enquête zou voeren.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeksters in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in El Salvador, acht de Raad de voorgaande bevindingen, waaruit ernstige tegenstrijdigheden, inconsistenties en onaannemelijkheden blijken, voldoende determinerend om te besluiten dat aan het vluchtrelaas, namelijk het gegeven dat eerste verzoekster getuige was van de moord op J.A. en de poging tot rekrutering van haar zoon door leden van de plaatselijke bende, geen geloof kan worden gehecht.

7.4.2. Verzoeksters halen nog een tweede vluchtmotief aan, namelijk dat tweede verzoekster in Sierra Morena, alwaar verzoeksters heen waren gevlucht na het schietincident van 28 mei 2019, door de plaatselijke bendeleider ‘El Secco’ lastiggevallen werd sinds juni 2019.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen hun vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Vrouwen en meisjes in deze situatie zitten vaak in de val omdat elke poging om het geweld te melden of eraan te ontsnappen, henzelf en hun familieleden een verder doelwit maakt van geweld. Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden

blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR-richtlijnen van maart 2016 worden vrouwen en meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel, wat maakt dat beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Het risico op vervolging dan wel ernstige schade blijft volgens de UNHCR-richtlijnen evenwel afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw ("*depending on the particular circumstances of the case*", p. 36-37). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie.

Een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) meisjes en vrouwen vallen onder een potentieel risicoprofiel, volstaat dan ook niet om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van verzoeksters' individuele omstandigheden, mag van hen worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel of omstandigheden dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Verzoeksters verklaren dat in de periode juni tot oktober 2019 het bij liefdevolle uitspraken bleef toen tweede verzoekster hem passeerde. Later, in oktober 2019, begon hij haar op te wachten, volgde hij haar, probeerde hij haar op intieme plaatsen in het openbaar aan te raken en te kussen en dreigde hij ermee haar mee te nemen (NPO eerste verzoekster, p.12-14 en NPO tweede verzoekster, p.16-23).

In de bestreden beslissingen wordt terecht gemotiveerd dat het beschreven gedrag van verzoeksters afbreuk doet aan de voorgehouden vrees. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) tot eind november hebben verzoeksters een vrij normaal leven geleid in Sierra Morena gelet op het gegeven dat:

- (a) tweede verzoekster zonder meer haar studies verdergezet heeft en dagelijks de bus nam om naar school te gaan,
- (b) zelfs toen in oktober 2019 de problemen ernstiger zouden geworden zijn wijzigde zij niets aan haar dagelijkse routine,
- (c) verzoeksters geen speciale voorzorgsmaatregelen genomen heeft,
- (e) eerste verzoekster zich ook met de bus bleef verplaatsen,

(ii) ze gedurende verschillende maanden op dezelfde plek zijn blijven wonen,

(iii) eerste verzoekster geen consistente houding aangenomen heeft in de bescherming van haar kinderen gelet op het feit dat ze haar zoon na één voorgehouden incident met de bende MS weggestuurd heeft, terwijl ze niets ondernomen heeft voor de problemen van haar dochter,.

(iv) het niet geloofwaardig is waar eerste verzoekster stelt dat ze een mogelijkheid zocht om te verhuizen maar dat dit niet doorgedaan is gelet op het gegeven dat verzoeksters reeds in juli 2019 gestart zijn met hun vertrek naar België te regelen daar

- (a) ze begin juli 2019 de paspoorten aangevraagd hebben,
- (b) in augustus 2019 de toestemmingsverklaring voor de zoon van eerste verzoekster om naar België te mogen reizen werd opgesteld,

(v) verzoeksters ondanks de voorgehouden problemen in Sierra Morena pas op 11 december 2019 een vlucht hebben geboekt,

(vi) de redenen waarom eerste verzoekster niet eerder vertrokken is, namelijk dat het een grote verandering gaat, dat ze haar zaak niet wilde achterlaten, moeilijk te verzoenen zijn met de vrees die iemand heeft voor haar leven of die van haar kinderen,

(vii) tweede verzoekster voorhoudt gedurende meerdere maanden lastiggevallen te zijn geweest door dezelfde persoon, behalve zijn alias en fysieke beschrijving, geen verdere informatie over deze persoon kon verschaffen,

(viii) het voor verzoeksters niet onmogelijk is om over de persoon waarvoor zij een vrees koesteren informatie in te winnen, gelet op de landeninformatie,

(ix) hun houding wederom van weinige interesse getuigt en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de verklaringen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van hun vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongelooftwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten.

Het komt aan verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

Met het betoog in hun verzoekschriften gaan verzoeksters eraan voorbij dat tweede verzoekster verklaard heeft dat El Secco haar dagelijks benaderd heeft, en haar vanaf oktober ook stond op te wachten aan school, dat zij met hem moest meegaan, dat ze echt schrik had en vanaf oktober niets kon doen zonder dat hij daar was (NPO verzoekster, p.17). Gelet op deze geschetste context, en het gegeven dat verzoeksters voorhouden dat de zoon van eerste verzoeksters ook reeds benaderd was door bendeleden, is hun voorgehouden houding waarbij er geen enkele voorzorgsmaatregel genomen werd, tweede verzoekster alleen het openbaar vervoer nam, geenszins aannemelijk en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas. Voorts is de fysieke beschrijving die tweede verzoekster geeft van "El Secco" vrij algemeen, en kan betrekking hebben op verschillende bendeleden (NPO tweede verzoekster, p.19). Dit knelt des te meer daar zij voorhoudt dat hij haar van juni 2019 tot november 2019 benaderd heeft, en haar vanaf oktober 2019 begon aan te raken. Wanneer de protection officer tijdens het persoonlijk naar de omstandigheden van de aanrakingen vraagt en vraagt hoe vaak dit gebeurd is, blijven de antwoorden van tweede verzoekster wederom zeer algemeen, en weinig doorleefd (NPO tweede verzoekster, p.20). Tweede verzoekster preciseert bijvoorbeeld niet waar hij haar aangeraakt heeft, hoe vaak dit gebeurd is.

De Raad stelt vast dat verzoeksters er in voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven ze slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten waardoor deze door de Raad in hun geheel worden overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er ook aan dit vluchtmotief geen geloof kan gehecht worden.

7.4.3. Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeksters de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

"De geloofwaardigheid van uw verklaringen en deze afgelegd door uw dochter komt verder op de helling te staan door het gegeven dat noch u, noch uw dochter het incident waarbij bendeleden van de MS jullie woning binnendrongen in Sierra Morena en uw broer hebben geslagen en bedreigd precies in tijd konden situeren. Dit is opvallend aangezien op de dag van het voorval jullie de woning halsoverkop zouden hebben verlaten en naar uw ex-partner in San Antonio Abad zijn vertrokken. U sprak van eind november 2019, uw dochter situeerde jullie vertrek naar haar vader begin december 2019 (CGVS, p. 15-17, CGVS dochter, p.4-5).

Opmerkelijk in dit verband is dat uw dochter zich bovendien tegenspreekt over de periode waarin haar broer (uw zoon) in Cuscatlan verbleef en het moment waarop hij naar Sierra Morena terugkeerde. De ene keer verklaarde zij dat hij in augustus- september en oktober 2019 in Cuscatlan verbleef en voegde zij eraan toe dat hij er drie maanden heeft verbleven (CGVS, dochter, p.6). Op de vraag van het CGVS waar hij dan verbleef van oktober tot jullie vertrek naar San Antonio Abad, antwoordde zij dat hij terugkeerde naar de woning van zijn oma (CGVS, dochter, p.7). Nogmaals gevraagd om verduidelijking haalde uw dochter aan zich de datum van de terugkeer van haar broer naar Sierra Morena niet meer te kunnen herinneren, maar zei ze dat jullie dezelfde dag van zijn terugkeer naar Sierra Morena naar uw ex-partner in San Antonio Abad zijn vertrokken (CGVS, dochter, p.7). Op een ander moment verklaarde uw dochter dat uw zoon in oktober 2019 wanhopig was en hij in eind november is teruggekomen uit Cuscatlan om later tijdens het persoonlijk onderhoud te stellen dat hij in augustus-september en oktober in Cuscatlan verbleven heeft en er begin november 2019 is vertrokken (CGVS, dochter, p.7-8). Het gegeven dat jullie zich niet meer precies kunnen herinneren wanneer het incident dat aanleiding gaf voor jullie vertrek uit Sierra Morena en zich kort voor uw vertrek heeft afgespeeld en de vaststelling dat uw dochter hierover verwarrende en discrepante verklaringen aflegt zet de geloofwaardigheid verder op de helling.

Tevens merkt het CGVS op dat u en uw dochter andere verklaringen afleggen over het vertrek van uw zoon naar Cuscatlan. Uw dochter haalde in dit verband aan dat het incident in Sierra Morena zich in augustus 2019 afspeelde en u hem dezelfde dag naar uw neef in Cojutepeque bracht (CGVS, dochter p.13). U situeerde het vertrek van uw zoon naar Cojutepeque dan weer pas in september 2019 (CGVS,

p.15). Opmerkelijk verder is dat u verklaarde uw zoon enkele keren te hebben opgezocht tijdens zijn verblijf in Cuscatlan (CGVS, p.16), terwijl uw dochter in strijd hiermee beweerde dat geen van jullie beiden uw zoon heeft opgezocht uit schrik dat zijn schuilplaats bij zijn neef zou worden ontdekt (CGVS, dochter, p.21).

Voorts stelt het CGVS zich vragen over de door u en uw dochter geschetste gang van zaken tijdens het laatste incident voorafgaand aan jullie vertrek uit Sierra Morena. Ten eerste is het merkwaardig dat noch u, noch uw dochter concrete informatie konden verschaffen over de identiteit van de bendeleden die eind november 2019 naar jullie woning kwamen. Uw dochter zei niet te weten of het om dezelfde bendeleden ging die uw zoon eerder in Sierra Morena hadden bedreigd (CGVS, dochter, p.12). U verklaarde in dit verband de bendeleden nooit eerder te hebben gezien en voegde eraan toe dat u hen enkel voorbijkwam, maar hen niet zag (CGVS, p.15). Bovenstaande verklaring is vreemd daar u later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u de bendeleider bijvoorbeeld wel op de hoeken van de straat in de wijk zag staan (CGVS, p.13).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat niets u en uw dochter belette om zich via uw moeder of via andere kanalen over de plaatselijke bendeleden met wie jullie problemen kenden en waarvoor jullie een vrees verklaarden te moeten koesteren informatie te verzamelen.

De vaststelling verder als zou uw dochter zich op geen enkel moment geïnformeerd hebben of bendeleden na jullie vertrek uit Sierra Morena nog naar jullie op zoek kwamen, getuigt opnieuw van weinig interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde vrees (CGVS, dochter, p.16).”

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeksters volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

7.4.4. De documenten die verzoeksters hebben voorgelegd ter staving van hun beschermingsverzoek en die zoals eerder vermeld op zich niet volstaan omwille van hun inhoud, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen. Het geheel aan documenten en verzoeksters' verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad hun vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Verzoeksters slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben aannemelijk te maken.

7.5. In zoverre verzoeksters aanvoeren dat zij omwille van hun profiel, namelijk personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van criminele bendes, tot een risicogroep behoren, herhaalt de Raad dat geen enkel geloof wordt gehecht aan de door hen aangevoerde problemen die hen ertoe zouden hebben aangezet El Salvador te verlaten. Een loutere verwijzing door verzoeksters naar hun profiel, volstaat niet om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, waartoe verzoeksters in gebreke blijven daar zij niet verder komen dan het poneren van een vrees voor vervolging en het volharden in ongelooftwaardig bevonden verklaringen betreffende de vervolging die zij zouden hebben ervaren. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de “*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van maart 2016 waarnaar de verwerende partij verwijst: “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee. Conversely, these risk profiles are not necessarily exhaustive. A claim should not automatically be considered as without merit simply because it does not fall within any of the identified profiles. There is no hierarchy implied in the order in which the profiles are presented. All claims by Salvadorian asylum-seekers need to be considered on their own merits in fair and efficient status determination procedures and based on up-to-date country of origin information.*” (p. 29, eigen onderlijning). Hieruit volgt dat de beoordeling van het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoeksters. Verzoeksters moeten aldus concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Gelet op de ongelooftwaardigheid van hun vluchtrelaas, blijven verzoeksters hiertoe in gebreke.

Bijgevolg maken zij evenmin aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

7.6. In zoverre verzoeksters betogen dat ze bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun verblijf in het buitenland, wijst de Raad op het volgende.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*”.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeksters slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door de bendeleden niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoeksters voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stonden, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeksters bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden gevisieerd door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeksters bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters' verblijf in België voor de duur van de asielpcedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

7.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de materiële voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch aan de materiële voorwaarden die inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus worden gesteld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeksters bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïsoleerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bende-geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de

Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeksters brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in de verzoekschriften aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

9. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoeksters werden gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeksters en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS